

2009. NOVEMBER

A VÁSÁRHELYI PÁL SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS KOLLÉGIUM DIÁKLAPJA

Internetes kiadás: www.vizmu.net / Vizes Lepedő Online

Do You Speak English? Sprechen Sie Deutsch?

Angolul és németül tanuló diákjaink bizonyára helyesen válaszolnak a címben feltett kérdésre. Azok viszont, akik nyelvi programunk sikeres résztvevői, remélhetően bármilyen témában szót értenek idegen nyelvtérületen.

A Vásárhelyi Pál Nyelvi Program 2004-ben indult azzal a céllal, hogy elősegítse tanulóink sikeres nyelvtanulását és a nyelvizsga-bizonyítvány megszerzését.

Szakközépiskolánkban diákjaink az általános iskolában tanult angol vagy német nyelv tanulását folytatják, amelyből majd érettségi vizsgát kell tenniük. Ennél azonban többre van szükségük, hiszen az általunk oktatott népszerű szakmák sok lehetőséget kínálnak külföldi munkavállalásra. A felsőoktatásban továbbtanulóknak nyelvizsga-bizonyítványra van szükségük a diploma átvételéhez és a külföldi szakirodalom ismerete is követelmény.

E célok elérésére jött létre a nyelvi program. Mindkét nyelvből 2-2 csoport kezd meg évente októberben a munkát. Előzetes felmérés alapján kiválasztott 10-11. évfolyamos diákjaink alkotnak 1-1 csoportot, akik hetente délután 4 órában gyakorolják a nyelvet. Másik két csoportunkat a már érettségizett technikusjelöltek alkotják, akik még intenzívebb ütemben haladnak, heti 8 órában.

Szükséges a feszített tempó, hiszen ők tavasszal nyelvizsgázni szeretnének, hogy az azzal járó értékes pontokat a továbbtanuláshoz felhasználhassák.

Mindegyik tanfolyam természetesen ingyenes a diákok számára, a Vásárhelyi Pál Alapítvány biztosítja az anyagi hátteret. De nem csak ezt nyújtja az alapítvány, hanem már sok éve pénzjutalommal is díjazza a nyelvizsga-bizonyítványt bemutató diákokat.

Egyre többen felismerik a nyelvtanulás fontosságát, ezért működik oly sikeresen nyelvi programunk.

Képünkön a nyelvizsga-bizonyítványt a napokban bemutató Dér Márk 12. Df osztályos tanuló látható.

OTJ idegen nyelvi munkaközösség-vezető

Világszínvonalú műszert kaptak földmérőink

Az iskolánkban folyó földmérőképzés során megismerkedünk - többek között - a teodolittal, amely nekünk, geodétáknak nélkülözhetetlen eszköz. Szakmai tanulmányaink kezdetén a hagyományos elven működő régebbi típusok, a technikai éven pedig már a legkorszerűbb változatok használatát tanuljuk meg.

Annak érdekében, hogy a gyorsan fejlődő technikát követhessük, iskolánk rendszeresen bővíti, modernizálja műszerparkját. Idén októberben kaptuk a legújabb magas színvonalú mérőműszert, amelynek átadása egybeesett a nálunk zajló országos földmérő szaktanári konferenciával.

A műszer óriási előnye, hogy részét képezi egy csatlakoztatható GPS-rendszer, amellyel a földmérés legfontosabb feladatát, az alappont-meghatározást is könnyen és gyorsan elvégezhetjük a fellettünk keringő műholdakra küldött mérési eredmények alapján.

A kétnapos rendezvény kiemelkedő programja volt a Leica cég által gyártott 30 millió forint értékű mérőállomás bemutatása, hiszen a résztvevő öt földmérő szakközépiskola tanárai számára is újdonság volt ez a csúcstechnológia. Büszkeségünket csak növelte, hogy kiderült: hazánkban jelenleg mindössze csak pár cég tulajdonában van még ilyen műszer. Ez az eszköz nagyban megkönnyíti a földmérési gyakorlatokon folyó munkánkat, továbbá szakdolgozatunk készítéséhez is nagy segítséget jelent. Szinte valamennyi geodéziai feladatot - területszámítás, hátrametszés, kitűzés, stb. - képes önállóan elvégezni, s így jelentősen csökken az irodai feldolgozási munka.

Kiemelkedő tulajdonsága az „egyemberes” mérés: távirányítójával akár fél km-es távolságból is működtethető, és mint egy intelligens robot, automatikusan követi, beazonosítja a helyét változtató prizmat. A fejlesztők gondoltak az akadályokkal teli terepre vagy a túl nagy magasságkülönbségre is: a műszer képes a prizma nélkül is távolságot mérni, akár 800 méter távolságból, egy egyszerű falfelületre is.

Végzős földmérőként örömmel vetjük birtokunkba a műszert, és mára már sikeresen el is sajátítottuk kezelését, hiszen előttünk áll az önálló komplett munkán alapuló szakdolgozat-készítés időszaka.

Balázs Gergő, Ipacs Dávid 2/14. Df

- 12 éve érettségiztél a Vízműben. Miért, hogyan alakult ki benned általános iskolásként, hogy itt járj középiskolába?

- Szimpatikusak voltak számomra az építőipar szakterületei, és már ötödikes koromban tudtam, hogy ez fogja meghatározni továbbtanulásomat.

Nyolcadikosként két iskolát látogattam meg, mint lehetséges továbbtanulási helyszínt, és a Vízműt választottam.

- Milyen volt akkoriban az iskola?

- Az általános iskolához képest lényegesen magasabb szintet jelentett, ami engem magával ragadott. Tetszettek a választható szakmák és az iskola technikai felszereltsége. Amikor kezdtem, évfolyamonként öt osztály volt: egy útépítő, kettő magasépítő, egy földmérő és egy vizes osztály. Én a magasépítő és útépítő szakra adtam be a jelentkezésem.

- Hogyan éreztetted itt magad?

- Jó emlékeim vannak mind az osztályról, mind a kollégiumról. Jó volt az osztályközösségünk, ami második év végére olyan egységgé érett, hogy egymást vittük előre, nem nagyon volt előttünk lehetetlen.

- Emlékszel-e valami különleges élményre, sztorira a sulival kapcsolatban?

- Sok jó program volt, mint például a környezetvédelmi verseny, amin kétszer is nyertünk, valamint a garabonciás napok is nagyon emlékeztetésekre.

- Végül melyik szakra kerültél?

- Magasépítő voltam, C osztályos.

- Mi volt a kedvenc tantárgyad, ki volt a kedvenc tanárod?

- A matematika és a fizika okozta a legtöbb megpróbáltatást, de a többi tantárggyal nem volt gondom. A szilárdsgtant is kedveltem, pedig ezt a tantárgyat megelőzte a híre. A favorit a gyakorlat volt.

- Miért?

- A tanár személye eléggé befolyásolta a tantárgy megítélését. A teljesség igénye nélkül, akikre ma is jó emlékekkel gondolok: Petrovszki Zoltán, Rajnai Endre, Török Árpád, Endrődi Mónika, Kutyej Lajos, Rétiné Csupor Gabriella.

- Hol tanultál tovább?

- A Debreceni Egyetem Műszaki Főiskolai Karán, építőmérnöki szakon.

- Milyen volt a főiskola?

- A főiskola más dimenzió. Ott már igazán mindenki a maga ura. Nem volt egyszerű, de lehetetlen sem.

- Hol sikerült elhelyezkedned a diploma átvétele után?

- A főiskolát követően fél év külföldön eltöltött idő következett, majd egy nyíregyházi vállalkozásnál kezdtem el dolgozni. Három évet töltöttem el ott, ahol a szakma több oldalát is volt szerencsém megismerni. Építettem szennyvízhálózatot, tisztító telepet, vasbeton-szerkezetű csarnokot, vasbetonból családi házakat és volt néhány felújítás is.

- Ezután hol dolgoztál tovább?

- 2006-tól a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.-nél dolgozom, aminek jogelődje a Nemzeti Autópálya Rt. Kezdetben beruházási mérnökként, majd a sikeres belső vizsgákat követően projektvezetőként láttam el a napi feladatokat. 2009. január 1-jétől a NIF Zrt. közútfejlesztési ágazatánál vagyok az Észak-Alföldi régió vezetője. A munkámat a régió - Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék - közútfejlesztésének koordinálása adja, amit nyolc kollégámmal közösen végzünk. Talán az többit elárul a nagyságrendekről és feladatokról, ha betekintünk a számokba: 2009-ben 3,5 milliárd forintot költöttünk fejlesztésre, míg 2010-ben 8 milliárd a hozzám tartozó Észak-Alföldi régió tervezett költségvetése.

- Mit tanácsolsz, mit üzensz a mai vízműsöknek?

- Megéri kitartónak lenni, mert csak így sikerülhet. A megtanult, megszerzett információk mellett nagyon fontos a készségek és a megfelelő kompetenciák fejlesztése. Véleményem szerint nagyon fontos az az alap, amit a Vízmű adhat minden ott tanuló számára. Egy jó alapra könnyű, könnyebb építkezni. Tájékozódva országban-világban, úgy gondolom, hogy a Vízmű adta szakirányok elvégzésével, továbbképzésével - még ebben a nehezebb időszakban is - jó az esély a megfelelő egzisztencia megteremtésére.

Bogdán Tamás

Iskolánk hagyományaihoz híven, idén is megrendezésre került a 9. és 10. D osztályok ismerkedési estje. Amikor egy héttel korábban kihirdettük a kilencedikeseknek, hogy mi vár rájuk, kissé meglepetten fogadták.

Az est megkezdése előtt pár órával elfoglaltuk az elsősök osztálytermét, és elkezdtük a szervezést. Már akkor remek volt a hangulat: szólt a zene és vidám volt a társaság. Az előkészületek közben befutott Dina Gáborné tanárnő, a zsűri tagok egyike, és segített zenét válogatni az egyik feladta-hoz. A zsűri további tagjai: Metcalfe-Bodnár Timea, Endrődi Mónika osztályfőnökök és Házi Bálint Milán (2/14. A).

Kis idő múlva megjelent az első bátor gólya. Ezután csönd következett, és átmenetileg megfordult bennünk, hogy talán nem is jönnek többen. Egyszer csak Endrődi tanárnő vezetésével megjelentek az elsősök. Szinte mindenki eljött. Négy 8-9 fős csapatot állítottunk össze, amelyekhez egy-két tizedikes is csatlakozott. Majd következtek a viccesebbnél viccesebb feladatok. A kezdeti bátortalanság után mindenki feloldódott, és egyre jobban élvezték az estét.

Az első feladatban minden csapatból kihívtunk egy fiút és egy lányt, akiknek ruhát kellett cserélniük. Sikeresen kiválasztottuk a legnagyobb fiút és a legkisebb lányt, és amikor átöltözve bejöttek, mindenki hangos nevetésbe tört ki. Az est másik nagy durranását a tizedikes Vég Pisti idézte elő. Önként jelentkezett az egyik zenés feladatra, amit olyan mókásan oldott meg, hogy ismét mindenki a hasát fogta a nevetéstől. A zsűri szerint ő lett a feladat abszolút győztese. Ezt követően volt, aki az éneklésben és volt, aki krumplifaragásban jeleskedett.

Az utolsó két feladat előtt rövid szünetet tartottunk, hogy mindenki kifújja magát egy csöppet. Ekkor meglepetésünkre a kilencedikesek palacsintával kedveskedtek nekünk.

Az estet szemmel láthatóan a zsűri is élvezte. Az egyik zsűritagot idézem: „Rég nevettem már ennyit!” Ez is bizonyítja, hogy remek volt a hangulat. A bulit közös énekléssel zártuk, ami tovább növelte jókedvünket. Remélem, jövőre is legalább ilyen vidám és sikeres lesz ez a rendezvény.

Pintér Fruzsina 10. D

Gólyaérzések a bál előtt

Idén járom az első osztályom a Vásárhelyi Pál Szakközépiskolában, ismertebb nevén a Vízműben. Gólya vagyok, aki éppen készül a november 18-i gólyabálra. De hogyan is kezdődött vízműs gólya-pályafutásom?

Amikor először hallottam az iskoláról, azt gondoltam, na ezt meg kell nézni! Felkerekedtem hát szüleimmel, és eljöttünk a Nyitott kapuk napjára. Már a folyosón úgy éreztem, átjárja testem az iskola levegője. Nagyon tetszett az iskolai morál és összetartás. A nyílt nap folyamán megismerkedtem a szakokkal. Először a geológus fogott meg, aztán átváltottam a magasépítésre. Kíváncsian vártam, hogy megjöjjenek a felvételi eredmények. És jött a válasz: gratulálunk, felvételt nyertél! Nagyon örültem és azok is, akiknek fontos vagyok.

Az első napon kicsikét izgultam. Ott álltunk az évnytőn, egy ismeretlen iskola udvarán. Az elmúlt hetek alatt azonban ez az érzés megváltozott. Tetszik az iskolánk. Számomra elvárt szintet nyújtja. Nincs lazsálás, tanulunk, de nem kell a könyvek fölött görnyedni reggeltől-estig. Tetszik, hogy vannak olyan tantárgyak, amiket eddig még nem ismertem. A tanárok nagyon kedvesek, némelyik szigorúbb, mint a másik, de ezt a tantárgy és az ember jelleme válogatja. A tesiórák kissé kifárasztanak. Érzem, hogy iskola van, és tanulni kell, mert becsúsztam egy-két rosszabb jegy. Ezért csak magamat hibáztathatom... Remélem, ki tudom még javítani.

Két hónapja járok a Vízműbe, és nagyon jól érzem magam. Rengeteg új baráttra tettem szert. Az osztálytársaim nagyon rendesek, humorosak, lehet velük beszélgetni, jó társaságba kerültem. A légkör az iskola kapuján belépve teljesen megváltozik. Sok ismerős arccal és szempárral találkozok az ember. Fantasztikus látni és főleg tapasztalni, hogy egy elsős és egy negyedikes-ötödikes minden ellenségeskedés nélkül beszélget, tapasztalatot cserél.

Örülök, hogy ide járhatok, és úgy gondolom, hogy iskolatársaimmal, osztálytársaimmal felejthetetlen öt évet fogunk itt eltölteni.

Kilencedik bések

ÓZ REJTÉLYES BIRODALMA

ÓZ REJTVÉNYES IRODALMA

A REJTVÉNY MEGOLDASA EGY KOZMONDAS, AMIT - AMÚGY - SMS-BEN A MEGADOTT SZÁMOK LENYOMÁSÁVAL KÜLDHETNÉL EL.

562226 7937384 2 62327
2 792223724681 6468
5254852226 2 836334734381

A megfejtések 2009. november 27-ig adhatóak le a portánál elhelyezett urnában.

A helyes megfejtést beküldők között három tábla csokit sorsolunk ki.

Előző számunk rejtvényének megfejtése: "Halihó! Ha szekered nincsen, talpad készen legyen!"

Nekik kedvezett a szerencse: Gábrriel Ágnes 2/14. E
Tóth Balázs Zsolt, Békéscsaba
Nyereményük 1-1 tábla csoki.

A REJTVÉNYT AZ
ISKOLABÜFÉ
SZPONZORÁLJA

Kirándultak a kollégisták

Kollégiumunk rengeteg pályázaton vesz részt annak érdekében, hogy a diákok számára minél több lehetőség nyíljon kikapcsolódásra. Így valósulhatott meg az Oktatásért Közalapítvány jóvoltából az idén nyáron szervezett kirándulás Fonyódra, Török Istváné tanárnő vezetésével.

Tizennyolcfős társasággal keltünk útra, izgatottan várva, hogy a balatoni táj végre a szemünk elé táruljon. Békéscsabáról indultunk, Kecskeméten keresztül Dunaföldváron át, majd a Balaton partján haladtunk végig. Picit tartottunk az út hosszúságától, de a néhány hangulatos pihenő alkalmával felfrissülhettünk. Utunk végén, amikor már a magyar tenger mellett gurultunk, mindenki izgatottan várta, hogy a híres fonyódi koleszhoz (amiről már annyit hallottunk) érjünk. Szállásunkon érdeklődéssel és kedvesen fogadtak a "helyiek". Ahogy lepakoltunk, rögtön útnak eredtünk, hogy felfedezzük környezetünket. Eljutottunk egy kilátóhoz, ahonnan az egész mesés Balaton belátható a naplementében. A hegyről visszafelé vezető utunkon megcsodáltuk a "Szerelmesek kastélyát", ami látszatra csak egy kicsi sárga épületnek tűnt.

Még sötétedés előtt megvacsoráztunk, és arra a döntésre jutottunk, hogy lemegyünk a Balaton partjára sétálni. A sétálás helyett azonban nagy fürdőzésbe és pancsolásba kezdtünk. Ahogy kigyúltak a város fényei, csurom vizesen, vidám hangulatban sétáltunk vissza szállásunkra. Este nagy meglepetésünkre bulival vártak minket a kollégium dísztermében. Itt is rendkívül jól éreztük magunkat és éjfélig táncoltunk, beszélgettünk az ottaniakkal. Másnap reggel kicsit fáradtan ébredtünk, de enyhítette álmoságunkat, hogy svédasztalos lakoma várt ránk. Miután jóllaktunk, elindultunk a kikötőbe, ahonnan hajóval átmentünk Badacsonyra. Kisebb gyalogtúra után értünk fel a Kisfaludy-emlékházba. Lefelé jövet elkapott minket egy kisebb zápor, de szerencsére a közelben egy hangulatos vendéglőre bukkantunk, ahol megpihentünk: ettünk és betekintést nyertünk a badacsonyi borászat rejtelseibe. Hétfőn délelőtt 10 órakor búcsút vettünk Fonyódtól. Tettünk egy kis kitérőt Keszthely felé, ahol megnéztük a Festetics-kastélyt. Kívül-belül bejártuk az épületet, ami csodálatos látványt nyújtott számunkra.

Hazafelé jövet megszakítottuk utunkat, hogy megcsodálhassuk a Gemenci-erdőt. Útközben még egyszer megálltunk, Orosházán, ahol megvacsoráztunk. Ahogy megtelt a gyomrunk, beültünk a buszba, és fáradtan kicsit, de izgatottan vártuk, hogy visszaérjünk a mi koleszunkba. Este 9 óra tájban értünk haza.

A kirándulás alatt jó csapat kovácsolódott össze, és sok emberrel ismerkedtünk meg. Örülünk, hogy Magyarország egy olyan pontjára jutottunk el, ahová ilyen kitűnő társasággal nevelőtanáraink segítségével nélkül nem sikerülhetett volna eljutnunk.

Kun Anna 12. E

A VÍZMŰ-ISKOLABÜFÉ VÁRJA VÁSÁRLÓIT

Üdítőitalok és gyümölcslevek nagy választéka
Naponta friss tejtermékek, pékáru, édességek

Meleg falatok: hamburger, hotdog, bermuda és más finomságok
Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 7.00-14.00

VIZES LEPEDŐ * KÉTHAVONTA MEGJELENŐ KIADVÁNY

AZ ALAPÍTÁS ÉVE: 1996

A VÁSÁRHELYI PÁL SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS KOLLÉGIUM DIÁKLAPJA

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság

Cím: Békéscsaba, Deák u. 6. Pf. 69.

Megjelenik: 900 példányban

Munkatársak:

vizmu@vizmu.net * www.vizmu.net

Felelős kiadó: Török Árpád

Tördelés: Krupa Árpád

Fotók: Somogyi Zsolt

Felelős szerkesztő: Roósz Judit